

Moje milá vnoučata,

nejprve svůj dopis Vám začnu starym příslovím.
Svět se mění, co bylo to už není.

K pochopení minulých generací je třeba velký odstup.
Chtěla bych Vám předat pár postřehů a zkušeností
z mého života.

Když je člověk mladý, je vše jednoduché i když
Vám se to tak nejeví.

Musíte se potýkat s poznáváním světa, svými
představami a touhami.

Ale jen vy jste strážcem svého života.

Ne společnost, ne názory různých lidí. Jen vy.

Každý člověk žije svůj život.

Nikdy nesudte jen ze svého pohledu lidí kolem sebe.

Každý člověk je jiný a má své důvody k svému
chování. Někdy to je důsledek toho všeho co prožil.

V každém z nás je dobro i zlo a celý život v něm
bojující. V každém okamžiku svého života děláš volbu.

Dobro a láska k lidem, živým tvorům, přírodě,
k celému světu si přivádíš do srdce mír
a pochopení.

Naučte se odpouštět, ale hlavně i sami sobě.

Všechna trápení přejdou, všechny krásné chvíle
přejdou. Kdo umí žít naplno v přítomnosti je ten
nejšťastnější člověk.

Ať je váš život takový jaký ho chcete mít.

Hlavně žijte s láskou a pokorou v srdci.

Váše babička

Lucie Nováková